सुर्धितछा, जनमं पूर्वाषादा, बानिः पूर्वकाला नी, बुन्नग्रीऽ-हिन्द्रा उत्तरभाद्रपदा, एतचल्लनवकं परसर' मध्य-नाडीत्युच्यते। अय वायुः साती, अग्निः हत्तिका, व्या-ने। इसे वा, विश्वोत्तराषादा, एभ्या युवयुगं स्वाती विद्याखा च, तिसका रीहिणी च अज्ञीना मधा च उत्तरानादा-व्यवस्थायी । अध पीकाभं रेवती च, एतस्रस्था-नवकमपरा हतीयनाडीत्युच्यते । एतत्फलमाइ । दमालोः स्त्रीपंतयोरेकनाद्यां परिषयन मसदुदुए फर्क सात्। मध्यनाद्यां हि निस्येन सत्युद्धेरिप सात्। "मूबे-न्द्राक्रमपास्त्रज्ञैकवरवादिवार्यमेशाचिमैर्यास्य मीज्यममित-भाग्यासभत्वाद्राम्बं हिन् भार्भै:। खन्दैनचिर हैकना-ज़िननके खातां दिने चेनातिगीदादिवायतः कविवृपश्खे पार्चितनाडी दिता?'। गे।दादिवियतः वर्ववर्षेतु पार्चित-नाही दिता, चित्रवादी अचित्, अन्यश्रमाया अवामे पार्च केनाडी चितेलार्चः"। यदाच गर्गः। "नाडीकूट" त संपाद्यं कूटानां त घिरोमणि:। अञ्चला कन्यका-कग्ठस्तलेन विनिर्मतिमिति'। वराष्ट्रः 'बाद्यैकनाडी-क्रदति वियोगं मध्याव्यनाचासुभवेविनायम् । अन्या च वैधव्यमतीव दुखं तकाञ्च तिसः परिवळा नीयाः "इति। व्यत वतन्याचीविष्ठि नोताः। "वाटित्तिभिमैक्तिभरिताः भाद्यं क्रमात्क्रमात् संगचवेदुङ्नि । यदैकपर्वस्युभवाच धियारे नेटा व्हनावीर्भृयमेकनाडी ?। फखे वि विशेषमाइ विश्वः "शा मध्यनाड़ी पुद्वं निकृत्नि तत्पार्श्वनाडी खन् बन्यकां त्। खासद्रपद्यायसमागताचे दुर्वेण साम्यन्त-रिता तिन्वी:"। उत्तराईखायमधः। आसने समीप-खिते पर्यावे बाहत्ती चेदेवनाडी समागता । यथा-जिल्ला प्रेता भरणी सामवारी क्रिया स्रोवधारी पा नाड़ी व-वैंबेंबेन स्त्रीपं स्वोत्रक्ताऽग्रुभफयदात्री स्वात्। यदा लिख-न्यु सरफाल्यु न्योरितरक तव्यवधाना सा नाड़ी तिभिवेषे-रताऽश्वभफबदाती खात्। दयश्चाश्वन्यादितिकगणना कत्यायायतयरचे जनानस्ते सति यदा तुनिचरणं नचलं तदा क्रांतिकामारभ्य नामिजिन्वतः परमणना द्विर्काले कवानचलस्य स्माधीर्यतः पञ्चपर्मगणना । बदाइ नारदः। चतुन्तिदाङ् त्रिभोत्यावाः कन्यायाः क्रमचोऽश्विभात्। विक्रभादिन्द्भाचाकी विचतुःपञ्चम-वैस । गण्येत् संख्यया चैकनाद्यां मृत्यू में संययः'। च्यस-मर्च स्म समाइ गर्गः। "चतुःपात् कत्यकाच्छं गण-वेदिश्वमादिकम्। तिमं चव्यापमव्येन भिन्नं पर्वे सुखा-

वहम्। बन्यवर्षं विपाचीत् खाद्रययेत् असिकादिकम्। चतुर्भिः पर्वभिक्तदुद्भितित्तारकान्तितम्। कच्चकर्च द्विपाचेत् खाइखवेत् सीम्यभादिकम्। पञ्चभिस्तारीहे तु पञ्चमात् तिकवर्जिते" एतत्फलमप्याच् गर्गः । "संज्ञि-टा मध्यना दी तु व्यवं इन्ति नेगतः । संज्ञिटा पार्श्व-नाड़ी तु कन्यकां इन्दर्भगयम्। आसना त्वेकनाड़ी खादासन्दितदाविनी । दूरस्या चैकनाड़ी खाद्दूरानि-च्छ कारियोति"। जनकोइने नारदः। "एकनाड़ी-विवाइय गुर्कः सर्वै: समन्तितः। वर्ळानीयः प्रयत्नेन दम्पद्यार्भिधनं यतः" । आशां नाड़ीनां देशमेदेन व्यवस्थानाइ जनकोइने नारदः। 'बतुर्नाड़ी त्यइ-खावां पाचाचे पचना डिका। तिनाड़ी सर्वेदेशे ए वर्ज -नीवा प्रयत्नतः" दति । यहत्यापाञ्चाली देशविभेषी । तकाट्विवादिभिद्दे भेरेन नज्ञत्मे देन चानित्यप्रवित्ति चतुःपञ्चनाद्यावृमेच्य स्वतदेयव्यापितात् स्वतन्त्रह्या-पित्वाच दिनधेनेका । नचैतावता चत्ंपञ्चनाची खस्दे-गव्यतिरिक्तारेथेषु नैवावश्चाका किन्त सर्वेषुपि देशेष विचार्यो तल खहेथे हावमहत्त्वमन्यहेथे दावात्वता लिनाड़ी तु सळावे समानदेशमा" यदाक मतः। "अक्लायां चतु नी इति येवानः कालस्त्य दः। एव याने। उच्यदेशेषु ह्यप-मृत्युप्तवपदः। पञ्चनाङ्गीमनायागः पाञ्चाचे कालद्राहरः। द्रतरत समायागा दुखदारिह्यदेषकत् । तिनाद्यां त स-मायागः सक्त त्रानिष्टकारकः "द्रात । यत्त ज्यातिर्मित्रभी च्योति:पकाची अश्विन्यादितिनाड़ीं प्रक्रवाभिहितम् "निधनं मध्यमनाद्यां दम्मत्रोनित पार्श्व वार्नाद्यो:"अत पार्श्व नाद्यां स्टल्ड्पम्हादोषाभावं मत्वा विवाहादिकरणं शुभावेत्वर्थः। तत् चित्रियादिविषयं गोदावरीतोदिचिषदेगं-वाछिविषयं दा । तद्य्कं तत्रेय । "करपहे प्रवनाची न निन्हों इति यहचः । तत्त्रत्यादिविषयं गौतस्याया-ग्यतस्ति चेति"। गौतभी गोदावरी। खतार्थे चार्षं मूर्वं गर-ग्यम्।"इयं वाश्वित्यादितिनाङ्गे गुरुमन्द्रादिवृष्यनिष्टा प्रस-परशाकुनादौ त शुभैव"। जक्त खरोदये "एकनाड़ी-स्थिता यत् गुरुभन्तास देवता:। तल देवं रजंस्युं क्रमेण फलनाद्येत्। प्रभुः पर्याक्रनः मित्रं देशो यामः पुरं गट इस्। एक नार्ड़ी स्थितं भव्यं दिस्दुं ने धविर्जित-मिति"। अत नाड़ीनेधे चर्णनेधेऽधिकदोपः, द्यानस्यके स एव त्याच्यः" एतदप्युक्त' तलीव।" आद्यांश्रेन चतुर्थाशं चतु धांचेन चादिमम्। दितीयेन हतीयच्च हतीयेन हितीयक्तम।